Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

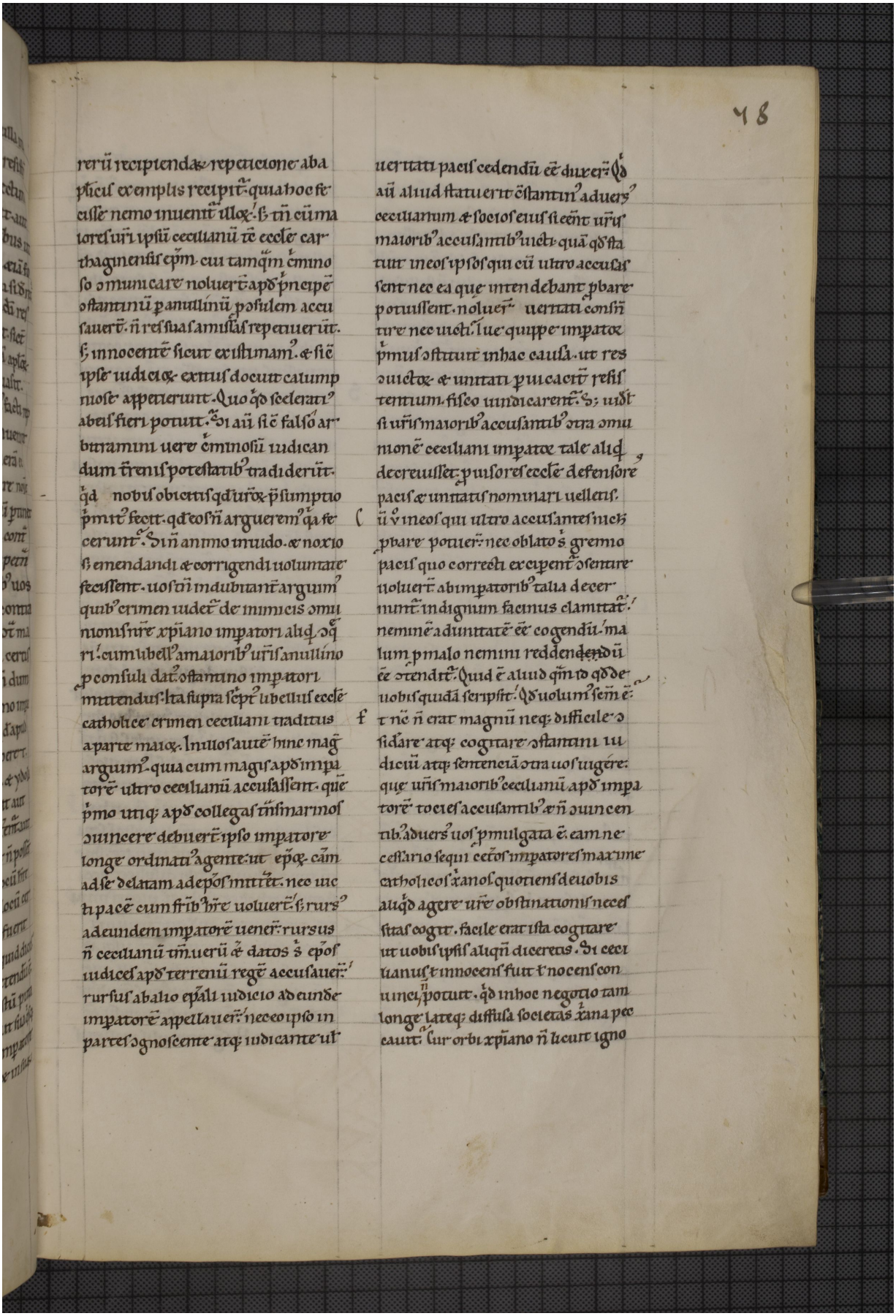

48

rerū recipiendæ repetitione aba
plicis exemplis recipit. quia hoc fe
cisse nemo inuenit. ullo. s. tñ eū ma
iores uri ipsū cecilianū te ecclē car
thaginensis epm. cui tamqm eminen
so omunicare noluerūt apd pncipē
constantinū panullinū posidem accu
sauerūt. ñ res suas amissas repetiuerūt.
s. innocentē sicut existimam. & sic
ipse iudicio extitus docuit calump
niose appetierunt. Quo qd scelerati
abeis fieri potuit. Di aū sic falso ar
bitramini uere eminosū iudican
dum trenis potestatib tradiderūt.
qd nouus obiectis qd uro p sumptio
pmitē fecit. qd eos ñ arguerem qa fe
cerunt. Di ñ animo inuido. & noxio
s emendandi & corrigendi uoluntate
fecissent. uos tñ maubiant arguim
quib crimen iudet de inimicis omi
nionis ure xpiano impatori aliq od
ri. cum libell amaiorib uris anullino
p consuli dat. constantino impatori
mittendus. hta supra sept libellus eccle
catholice crimen cecilianī traditus
a parte maior. Inullos autē hinc mag
argum quia cum magis apd impa
torē ultro cecilianū accusassent. que
pmo utiq apd collegas tñ inimicos
diuincere debuerūt ipso impatore
longe ordinati agente. ut epi cām
ad se delatam ad epos mittēt. nec uic
ti pacē cum frib hre uoluerūt. s. rurs
ad eundem impatorē uenerūt. rursus
ñ cecilianū tñ uerū & datos s epos
iudices apd terrenū regē accusauerūt.
rursus ab alio epali iudicio ad eunde
impatorē appellauerūt. nec eo ipso in
partes agnoscente atq iudicante ut

uertati pacis cedendū ee duxerūt. Qd
aū aliud statuerit constantin aduers
cecilianum & socios eius si eēnt uri
maiorib accusantib uicti. quā qd sta
tuit in eos ipsos qui eū ultro accusa
sent nec ea que intendebant pbare
potuissent. noluerūt uertati consti
tuere nec uicti. lue quippe impator
pmus constituit in hac causa. ut res
diuicto & unitati pducaēt resis
tentium fisco uindicarent. s. uidt
si uris maiorib accusantib otra omu
nionē cecilianī impatore tale aliq
decreuisset. p uisores ecclē defensore
pacis & unitatis nominari uelletis.
ū v in eos qui ultro accusantes uicti
pbare potuerūt nec oblato s gremo
pacis quo correcti excipent dsentire
uoluerūt ab impatorib talia decer
nunt. indignum facinus clamitat.
nemine adunitatē ee cogendū. ma
lum p malo nemini reddendū
ee ostendit. Quid ē aliud qm id qd de
uobis quidā scripsit. Qd uolum sem ē
t nē ñ erat magnū neq difficile d
sidare atq cogitare constantini iu
dicii atq sententiā otra uos uigere.
que uris maiorib cecilianū apd impa
torē tocies accusantib & ñ diuincen
tib aduers uos p mulgata ē. eam ne
cessario sequi ceteros impatores maxime
catholicos xanos. quotiens de uobis
aliqd agere ure obstinationis neces
sitas cogit. facile erat ista cogitare
ut uobis ipsis aliqñ diceretis. Di cecī
lianus t innocens fuit t nocens con
uinci potuit. qd in hoc negotio tam
longe latēq diffusa societas xana pec
cauit. cur orbi xpiano ñ licuit igno